

RADIO TELEVISIE

PROGRAMMA VAN 24 TOT 30 JUNI

Hoe goed ben je in bed, met welke filmster heb je het meest gemeen, wat voor type seriemoordenaar schuilt er in je? Op het internet wemelt het van de persoonlijkheidstests die aan de hand van een gericht kruisverhoor nagaan hoe het met je ziel is gesteld. In X-Ray onderwerpen we wekelijks een mediafiguur aan zo'n alternatieve test.

XRAY

OOK DIT JAAR VERGAST **PAT DONNEZ** ZIJN TROUWE LUISTERAARS OP EEN ZOMERSERIE: 'EEN ZEE VAN TIJD' (VANAF ZO. 2 JULI). TIEN AFLEVERINGEN LANG TREKT HIJ LANGS DE KUST MET BEKENDE LIEFHEBBERS VAN ZOUT WATER, OM STIL TE STAAN BIJ 'HUN TIJD'. WIJ POLSTEN OF DONNEZ ER ZELF DOOR GEJAAGD WORDT OF ER ZEEËN VAN HEEFT.
DOOR HANS VAN GOETHEM

BEN JE ZELF RUSTIG OF GEJAAGD? DOE DE TEST OP WWW.BLOGTHINGS.COM/DOYOUHAVEATYPEPERSONALITYQUIZ

Ben je doorgaans op tijd voor een afspraak?

Ik moet terugdenken aan een foto van bij de jeugdbeweging. Die werd genomen op het vaste tijdstip waarop we 's morgens om halfacht samenkwamen. Alle 120 jongens staan er in hun net gestreken uniformpje, eentje heeft z'n pyjama nog aan. Ik dus. Ik stond toen al op mijn onafhankelijkheid, maar kijk er met enige schaamte op terug. Ondertussen heb ik het er bij mezelf ingeklopt om op tijd te komen.

Draag je altijd een horloge, of helemaal nooit?

Rond mijn twintigste heb ik me laten inspireren door de film *Easy Rider*. Dennis Hopper en Peter Fonda gooien in het begin van de film hun horloge weg om helemaal vrij te zijn. Ik wou ook niet dat mijn leven bepaald werd door de prik-klok. Een romantische gedachte, maar inmiddels heb ik wel door dat het een grote leugen is en dat je van afspraak naar afspraak holt. Zonder horloge, maar met de blik doorgaans op de kerktoren of de klok van het station.

Geniet je langzaam van je eten of schrok je alles naar binnen?

Organiseer een provinciaal kampioenschap schrokken en ik win met twee vingers in m'n neus. Ik ben een absolute kwelling voor mijn tafelgenoten: als zij op hun eerste hap kauwen, is mijn bord al leeg. Maar ik kan ongelooflijk lang nagenieten. Ooit ben ik, na lang sparen, gaan eten in Hof van Cleve en daar heb ik een jaar van nagenoten. Zo is het ook met reizen; dan wil ik zo snel mogelijk álles te weten komen.

Kun je je gemakkelijk op één taak concentreren?

Dat zou ik graag willen, maar helaas. Ik moet maar beginnen afwassen of ik vind een boek dat ik wil doorbladeren. En wanneer ik dat boek heb teruggezet, voel ik alweer de drang om te kijken of er mail is binnengekomen. Als die paar borden en kopjes na vier uur afgewassen zijn, mag ik al blij zijn.

Duurt het lang voor je fouten kunt toegeven, of doe je dat gewoon nooit?

(aarzelt) Eerst zal ik, wellicht zonder mijn fout te beseffen, m'n gelijk proberen te onderbouwen met argumenten. Na een tijdje sluipet de twijfel binnen en voel ik de grond onder mijn voeten verdwijnen. Dan heb ik de neiging om toch nog even door te gaan tot ik de ruiten die ik heb ingeslagen, aan diggelen hoor vallen... Na veel vijven en zessen zal ik dan mijn ongelijk erkennen.

Jaag je geld en status na?

Er wordt wel eens gegrapt dat ik vijftien jaar geleden maar wat slimmer had moeten zijn en in een gigantisch media-bedrijf had moeten stappen. Als ik nu naar mijn generatiegenoten kijk, valt me op dat ik het slechtst betaald ben, dat ik het kleinste visitekaartje heb. Ik heb nauwelijks aan de weg getimmerd, maar ben wel met beide voeten in het leven blijven staan. En ik merk ook wel een beetje afgunst omdat ik dat kleine jongetje gebleven ben dat nog speelt.

Als iemand jou een dienst bewijst, vraag je je dan wel eens af wat erachter schuilt?

Nee, mijn leuze is: vertrouw iedereen. Daar heb ik nog geen enkel mes in de rug aan overgehouden, of ik moet al zo naïef zijn dat ik het niet voel. Haat of wrok vind ik niet echt een deugd.

Iemand heeft zijn tijd nodig om zich uit te drukken. Kun je het geduld opbrengen om te blijven luisteren?

Jazeker, ik ben gewoon getraind om te luisteren. Toen mijn vader eind vorig jaar stervende was, heb ik heel wat uren aan zijn bed doorgebracht. 'Pat heeft me weer geïnterviewd', zei hij achteraf telkens tegen mijn moeder.

Volgens onze computer laat je je niet opjagen en ben je evenwichtig.

Zo voel ik mij ook. Vandaag althans: morgen kan dat weer helemaal anders zijn.

'IK BEN EEN KWELLING VOOR MIJN TAFELGENOTEN. ALS ZIJ NOG MOETEN BEGINNEN, IS MIJN BORD AL LEEG.'